

ve forbrydelser begået her i landet eller i udlandet, alene opholder sig i Danmark, så længe den pågældende ikke kan udsendes efter udlændingelovens § 31.

Der sikres i den sammenhæng fuld efterlevelse af vedtagelserne i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001, hvoraf det fremgår af *artikel 2, litra c*, at alle stater skal nægte tilflugtssted til dem, der finansierer, planlægger, fremmer eller begår terrorhandlinger eller stiller tilflugtssteder til rådighed.

Det foreslås på den baggrund, at Udlændingestyrelsen i medfør af en ny bestemmelse i § 32 b skal ændre en afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8, ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, hvis det grundlag, som er angivet i afgørelsen, ikke længere er til stede.

Det foreslås endvidere, at Udlændingestyrelsen forpligtes til hvert halve år, eller når der i øvrigt er anledning hertil, at undersøge, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 32 b.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og 21.

8. Udvidelse af udlændingelovens regler om meldepligt og frihedsberøvelse

Af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001, *artikel 2, litra c*, fremgår, at alle stater skal nægte tilflugtssted til dem, der finansierer, planlægger, fremmer eller begår terrorhandlinger eller stiller tilflugtssteder til rådighed.

Efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 34 kan der ikke iværksættes meldepligt over for en udlænding, der er meddelt afslag på asyl på grund af flygtningekonventionens eller udlændingelovens udelukkelsesgrunde, men som på grund af forbudet mod refolement i udlændingelovens § 31 ikke kan udsendes til hjemlandet eller til et land, hvor den pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til hjemlandet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, kan en afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt afslag på asyl, ikke kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, ændres, hvis det grundlag, som er angivet i afgørelsen, ikke længere er til stede. Udlændingestyrelsen er efter den foreslåede bestemmelse i § 49 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, forpligtet til hvert halve år, eller når der i øvrigt er anledning hertil, at undersøge, hvorvidt der er grundlag for at ændre afgørelsen om, at der ikke kan ske udsendelse.

Afgørelser om, at en udlænding, der er meddelt afslag på asyl, ikke kan udsendes af landet på grund af forbudet mod refolement i udlændingelovens § 31, træffes, når udlændingen på den ene side opfylder betingelserne for at få asyl, fordi den pågældende risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet, men på den anden side er udelukket fra at få asyl på grund af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionens artikel 1 F, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 3, eller en af de øvrige udelukkelsesgrunde i de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 1 og 2. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 1.

Der er på baggrund af den foreslåede ordning med en løbende vurdering af, om sådanne udlændinge kan udsendes – og af hensyn til at sikre fuld efterlevelse af FN-resolution nr. 1373 – behov for, at politiet kan iværksætte meldepligt over for sådanne udlændinge. Det er således af væsentlig betydning, at myndighederne er vidende om udlændingens opholdssted, når denne vurdering skal foretages, hvis muligheden for at udsende den pågældende måtte opstå.

Det foreslås derfor, at en udlænding, der har fået afslag på asyl, men som ikke kan udsendes af landet, fordi dette ville stride mod udlændingelovens refolementsforbud, kan pålægges meldepligt med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13.

Udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., giver hjemmel til, at politiet kan bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for bl.a. udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Bestemmelsen indeholder efter Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations opfattelse ikke umiddelbart hjemmel til at frihedsberøve udlændinge, der ikke efterkommer en pålagt meldepligt efter den foreslåede bestemmelse i § 34, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Der er her tale om udlændinge, der er blevet meddelt afslag på asyl, men som ikke kan udsendes af landet, fordi det ville stride mod udlændingelovens refolementsforbud. De pågældende kan efter den foreslåede bestemmelse i § 34, stk. 3, pålægges meldepligt med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Meldepligt iværksættes således med henblik på, at myndighederne er i besiddelse af oplysninger om ud-